

ROZKWITAĆ SIĘ (12) *vb impf*

rof-, ros- (10), roz- (2).

Zawsze sie.

o oraz a jasne.

inf rozkwitać sie (1). ◇ *praes 1 sg* rozkwitám sie (3). ◇ *3 sg* rozkwitå sie (2). ◇ *3 pl* rozkwitają sie (5). ◇ *part praes act* rozkwitając sie (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w. s.v. rozkwitnąć.

Zaczynać kwitnąć; pokrywać się kwiatami; dehiscere, florere Mącz, Cn; efflorere, efflorescere, vernare Mącz (12) : kwiath thego ziela [tj. nawrotu] za flończem idzie rołkwitaiącz sie FalZioł I 49c; RejPs 152v; Drzewá sie rołkwitaią w piękney zyeloności RejWiz 3; Hiare flores dicuntur, Roskwitác sie. Mącz 156b; Dehiscit flos, roskwita sie. Mącz 156b, 131b [2 r.], 184d, 484a; Mak gdy fye rołkwita/ wyrwi s korzenim [...] SienLek 56v.

Fraza: »kwiatki się rozkwitają« (2): [Syn Boży do Maryi:] podz iuz łemną do nieba/ [...] oblubienitzo moia/ iuzci zima ij wśfytká pluta zginęła/ kwiatki sie rozkwitaią/ ptálłkowie/ to ieft aniolowie fwięci/ łpiéwaią. OpecŻyw 179; RejZwierz 138v.

Formacje współrdzenne cf KWITNAĆ.

Cf [ROZKWITAJĄCY], ROZKWITAJĄCY SIĘ, ROZKWITANIE